

[Начало](#) > ... > [Парични Искове](#) > [Европейска Заповед За Плащане](#) > Malta

Европейска заповед за плащане

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Малта

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

Малтийското законодателство предвижда специално производство във връзка с безспорни вземания по член 166А от глава 12 от Законите на Малта (Организационен и гражданскопроцесуален кодекс).

1.1 Приложно поле на производството

Това производство може да се използва за искове на стойност, която не надвишава 25 000 EUR.

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Допустими вземания са само тези във връзка със задължения, които са безспорни, ликвидни и изискуеми, не изискват извършване на действие и, както е посочено, са на стойност, която не надвишава 25 000 EUR. Когато вземането не е ликвидно, кредиторът може да действа съгласно този член, ако ограничи претенцията си до сума, която не надхвърля 25 000 EUR, и изрично се откаже от частта на вземането си, която след определянето му по основание и размер надхвърля тази сума.

Кредиторът може да действа съгласно този член само ако длъжникът се намира в Малта и не е непълнолетно/малолетно или недееспособно по закон лице, и вземането не е включено в непотърсено наследство.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Да, горната граница е 25 000 EUR.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Използването на това производство не е задължително.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Не, това производство може да се използва само ако длъжникът се намира в Малта.

1.2 Компетентен съд

Компетентният съд по това производство според случая е Съдът на магистратите в Малта или в Гозо (при упражняване на неговата по-нисша компетентност).

1.3 Изисквания за форма

Кредиторът продължава с подаване на съдебно писмо, чието съдържание трябва да бъде потвърдено

под клетва от кредитора. Съдебното писмо о се връчва на длъжника, като в него ясно се посочват основанията на иска, причините, поради които искът трябва да бъде уважен, и се излагат фактите в подкрепа на иска, без което съдебното писмо ще бъде недействително. За да бъде действително, съдебното писмо трябва да съдържа и напомняне до длъжника, че ако не отговори в срок от тридесет дни от връчването на въпросното съдебно писмо чрез представяне на бележка по описа на въпросното съдебно писмо за оспорване на вземането, съдебното писмо ще представлява изпълнителен титул.

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Няма утвърден стандартен формуляр. Задължително е обаче в началото на съдебното писмо да бъдат вмъкнат следният текст:

„Това съдебно писмо се изпраща в съответствие с член 166А от глава 12 и ако не отговорите в срок от тридесет (30) дни, то ще представлява изпълнителен титул. Следователно във Ваш интерес е да се консултирате без забавяне с адвокат или с процесуален представител пред съдилищата от по-долна инстанция.“

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Да, съдебното писмо трябва да бъде подписано от адвокат. Не е необходимо обаче длъжникът, който желае да отговори на въпросното съдебно писмо, за да оспори вземането, да бъде представяван от адвокат или процесуален представител пред съдилищата от по-долна инстанция.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Основанието на вземането трябва да бъде изложено подробно. Всъщност съдебното писмо трябва да включва основанията на вземането, причините, поради които искът трябва да бъде уважен, и изложение на фактическите обстоятелства, на които се основава искът, без което съдебното писмо ще бъде недействително.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Не, законът не изисква представяне на писмени доказателства за въпросното вземане, но изисква клетвено изявление за фактическите обстоятелства, на които се основава вземането.

1.4 Отхвърляне на молбата

Процедурата за издаване на заповед за плащане започва чрез съдебно писмо, а не чрез искова молба. Следователно съдът не може да отхвърли иска, ако няма възражение от длъжника. Ако длъжникът възрази срещу вземането, кредиторът няма да може да си възстанови дължимата сума съгласно тази заповед за плащане и следователно ще трябва да започне исково производство. Следва да се отбележи, че когато длъжникът възрази срещу вземането по надлежния ред, заповедта за плащане не може да се използва отново срещу длъжника във връзка със същото вземане като съдържащото се в съдебното писмо, връчено на длъжника.

1.5 Обжалване

По тази процедура не са възможни обжалвания. Ако длъжникът възрази срещу вземането, кредиторът трябва да започне исково производство. Ако обаче длъжникът не подаде възражението си в тридесетдневен срок от деня на връчване на заповедта за плащане (съдебното писмо), тази заповед представлява изпълнителен титул. На този етап длъжникът може да възрази срещу изпълнителния титул в срок до двадесет дни от първото връчване на изпълнителния титул или на друг съдебен акт. Изпълнителният титул се отменя и се обявява за недействителен, ако съдът прецени, че:

- i) длъжникът не е знаел за съответното съдебно писмо, понеже не е бил уведомен по надлежния ред;
- ii) съдебното писмо не е съдържало изискваните по закон реквизити (посочени по-горе).

1.6 Възражение

Когато длъжникът получи съдебното писмо, той може да възрази срещу вземането на кредитора.

1.7 Последици от възражението

Когато длъжникът възрази срещу вземането по надлежния ред, кредиторът не може да продължи да търси вземането си по тази процедура. Следва да се отбележи, че когато длъжникът възрази срещу вземането по надлежния ред, предвидената в този член процедура не може да се използва отново срещу длъжника във връзка със същото вземане като съдържащото се в съдебното писмо, връчено на длъжника.

1.8 Последици от липсата на възражение

Ако не бъде направено възражение, кредиторът може да продължи процедурата за получаване на изпълнителен титул.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Съдебно писмо, подадено по тази процедура (което не е било оспорено), трябва да се регистрира. Заявителят на регистрацията на съдебното писмо с цел то да получи качеството на изпълнителен титул, трябва да представи на съдебния секретар заверен препис от съдебното писмо заедно с доказателство за връчване и препис от всеки получен отговор по съдебното писмо, ако има такъв.

При получаване на посочените в подточка 2 документи съдебният секретар трябва да разгледа представените документи и да потвърди дали длъжникът е подал бележка за отговор в определения срок и, ако прецени, че условията за регистрация на съдебното писмо като изпълнителен титул са налице, той пристъпва към регистрацията на представените документи в регистър, известен като Регистър на съдебните писма, представляващи изпълнителни титули, който се води от съдебния секретар за целите на член 166А.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Не се допуска обжалване, но изпълнителен титул, получен съгласно разпоредбите на този член, може да бъде отменен и обявен за недействителен и непораждащ никакво правно действие, ако е подадено искане от длъжника чрез молба до съдилищата на магистратите (Малта) или до съдилищата на магистратите (Гозо), в зависимост от случая, в срок от 20 дни от първото връчване на изпълнителния титул или на друг съдебен акт, издаден въз основа на този титул, и съдът е преценил, че:

- а) длъжникът не е знаел за въпросното съдебно писмо, тъй като не е бил уведомен по надлежния ред; или
- б) съдебното писмо не е съдържало всички задължителни реквизити.

■ Последна актуализация: 24/08/2020

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.